

Rēzeknes Vēstnesis

Bezmaksas informatīvais izdevums • 2022. gada 30. jūnijā • Nr.12 (528) • www.rezekne.lv

Ukraiņu bēgļiem palīdz atrast darbu Rēzeknē

Kopš karadarbības sākuma Ukrainā Latvijā ieradušies tūkstošiem bēgļu, Rēzeknē pašlaik atrodas ap 300 cilvēku. Daudzi meklē un atrod darbu, arī mūsu pilsētā.

Lai palīdzētu Ukrainas iedzīvotājiem nodarbinātībā, par bēgļu uzņemšanu atbildīgie Rēzeknes valstspilsētas pašvaldības dienesti apkopoja datus par mūsu pilsētā apmetušos bēgļu (vīriešu un sieviešu) izglītību un darba pieredzi.

Rēzeknē dzīvojošo ukraiņu bēgļu vidū ir dažādu profesiju pārstāvji: medmāsa (6), pa trim – šuvējas, pavāri, celtnieki; pa diviem – šoferi, konditori, traktoristi, pārdevēji-konsultanti, atslēdznieki, ekonomisti, grāmatveži, finansisti, inženieri-tehnologi, kā arī jurists, kosmetologs, miesnieks, mežsargs, reklāmas dizaineris, metinātājs, noliktavas pārzinis, preču pieņēmējs, zobu higiēnists, neiropatologs, otolaringologs, psihologs, veterinārārsts, katlumājas darbinieks, darba aizsardzības inženieris, agronoms, florists, bioloģijas skolotājs, angļu valodas skolotājs, mārketinga speciālists, bankas darbinieks, programmētājs, metinātājs, mēdžeris, inženieris-konstruktoris, inženieris-hidrotehniķis, mašīnists, dzelzceļa stacijas dežurants, autoceltna operators, frizieris, manikīra meistars, aukle.

Tos darba devējus, kuri meklē darbiniekus un ir gatavi nodarbināt ukraiņu bēgļus, lūdzam sazināties ar Rēzeknes valstspilsētas pašvaldības domi pa tālruni **26488499** (Natalja Jupatova), lai saņemtu kontaktinformāciju.

Vēršam uzmanību, ka ukraiņu bēgļus var pieņemt darbā bez valsts valodas zināšanām, ja tas netraucē pildīt tiešos pienākumus.

Ja bēglis būs atradis darbu bez Nodarbinātības valsts aģentūras starpniecības, uzsākot darba attiecības, viņam būs iespēja saņemt arī vienreizēju pabalstu 500 eiro apmērā.

V. Sidorenko: «Esmu apmierināts ar saviem ukraiņu darbiniekiem, domāju, ka viņi arī ir apmierināti ar uzņēmuma sniegtajām iespējām»

Jau pašā bēgļu ierašanās sākumā viņus sāka nodarbināt Rēzeknes uzņēmēji.

Piemēram, uzņēmumā «OptoElektronikaLV» pašlaik strādā 28 ukraiņi. Uzņēmuma vadītājs **Vasilij Sidorenko** gatavs pieņemt darbā vēl vairāk cilvēkus:

– Kad sapratu, ka bēgļu plūsma no Ukrainas uz Latviju nevis samazinās, bet tikai palielinās, nolēmu viņiem piedāvāt darbu pie mums. Turklāt mēs paplašināmies, trūkst darbinieku. Informēju Nodarbinātības valsts aģentūru par savu gatavību nodrošināt darbu 50 cilvēkiem no Ukrainas. Pašlaik Rēzeknē pie mums strādā 28 ukraiņi, Ludzā, kur atvērta uzņēmuma filiāle, – vēl divi bēgļi no Ukrainas. Esmu apmierināts ar saviem darbiniekiem, un domāju, ka viņi arī ir apmierināti ar uzņēmuma «OptoElektronikaLV» sniegtajām iespējām.

Daži uzņēmumā strādājošie ukraiņi dalījās savos stāstos. Dzīvesbiedri **Olga un Nikolajs**. Ukrainā Olga strādāja par dežuranti elektrostacijā, bet Nikolajs par elektrīķi augstsprieguma līnijās.

– Mēs no Odesas. Latvijā esam jau 3,5 mēnešus. Dzīvojam netālu no Rēzeknes – Adamovā. Ierodoties šeit, negribējām sēdēt, neko nedarot un tikai uztraukties par karu mūsu Ukrainā, tāpēc uzreiz nolēmām meklēt darbu. Kad noformējām dokumentus, lai atrastos Latvijā, apmeklējām Nodarbinātības Valsts aģentūru. Tur pret mums izturējās ļoti laipni un noorganizēja iepazīšanās ekskursiju Vasilija Sidorenko uzņēmumā. Mums uzreiz iepatikās Vasilija attieksme un nolēmām neapsvērt vairs citus darba priekšlikumus. Nu jau atgriezīamies Odesā, mums tur ir bērni un mazbērni. Un, lai gan situācija dzimtenē joprojām ir satraucoša, mēs nevēlamies dzīvot ārzemēs. Uzreiz brīdinājām Vasiliju, ka pēc dažiem mēnešiem dosimies uz dzimteni, un bijām patīkami pārsteigti par viņa atbildi: «Mums ir svarīgs katrs cilvēks, lai cik ilgi viņš taisās strādāt pie mums.»

Māte un meita **Svetlana un Jeļena**. Ukrainā strādāja par šuvējām.

– Mēs esam no Kijivas apgabala. Situācija tur bija ļoti sarežģīta. Mūs bombardēja. Tāpēc, kad saņēmām piedāvājumu no paziņas pārvākties uz Latviju, mēs to pieņēmām. Sākumā strādājām gaļas kombinātā, bet pēc tam ar NVA starpniecību uzzinājām par darbu uzņēmumā «OptoElektronikaLV», – aģentūras darbinieks organizēja iepazīšanās ekskursiju pa vairākiem pilsētas uzņēmumiem. Viņu vidū bija šūšanas rūpnīca, taču, iepazīšies ar Vasiliju Sidorenko, nolēmām strādāt pie viņa. Sākumā dzīvojām netālu no Rēzeknes viesu namā «Zaļā sala». Tagad irēsim dzīvokli Rēzeknē, tā vieglāk

Māsas Ludmila un Alīna, ukraiņu bēgles: «Paldies pilsētas pašvaldībai par palīdzību – ļāva atgūties, apdzīvoties, palīdzēja atrast darbu un mājokli. Diemžēl atgriezties mājās vēl nevarēsim, – tur viss ir sabombardēts...»

nokļūt uz darbu kājām. Pagaidām atgriezties dzimtenē neplānojam, galu galā dzīvojam netālu no galvaspilsētas un ir bažas, ka Kijivas apgabalu turpinās stipri bombardēt. Esam jau iekārtojušies Rēzeknē. Paldies tiem cilvēkiem, kuri mums palīdzēja un palīdz!

A. Bazīļevs: «Palīdzot šiem cilvēkiem, papildu savstarpējai pateicībai mēs iegūstam iespēju palielināt ražošanas apjomus»

Tāpat Rēzeknē sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumā «Alterra Plus» desmit no 20 darbiniekiem ir bēgļi no Ukrainas.

Uzņēmuma vadītājs **Aleksandrs Bazīļevs:**

– Kopš marta mums bija apmēram desmit vakanču (bārmeņi, viesmīļi, pavāra palīgi) un meklējām cilvēkus. Uzņēmums jau sen darbojas ar Rēzeknes valstspilsētas domi un Rēzeknes novada domi. Tāpēc, kad mūsu reģionā sāka izmitināt ukraiņu bēgļus, pilsētas un novada sociālo dienestu darbinieki paaugstinājās, vai mēs varam nodrošināt darba vietas ukraiņiem? Piekritām, un uz darba pārrunām sāka ierasties cilvēki, kuri gribēja strādāt. Pašlaik nodarbinām desmit cilvēkus. Lielākai daļai ir darba pieredze. Cilvēki ir labi, atbildīgi, esmu ar viņiem apmierināts. Palīdzot šiem cilvēkiem, papildu savstarpējai pateicībai mēs iegūstam iespēju palielināt ražošanas apjomus. Paldies arī pilsētas un novada pašvaldībām par veiksmīgo sadarbību.

Dmitrijs no Mariupoles. Ukrainā strādāja par restorāna vadītāju.

– Par uzņēmumu «Alterra Plus» uzzināju, jo viņi mums, bēgļiem Rēzeknē, nodrošina ēdināšanu. Un tā kā man ir pieredze sabiedriskās ēdināšanas jomā, nolēmu nākt klāt un pajautāt, vai viņiem nav vajadzīgs darbinieks. Tā es iekārtojos šeit darbā. Novadīju jau ne vienu desmitu banketu! Kas attiecas uz mājokli, tad pašvaldība man sākotnēji ir atvēlējusi vietu viesnīcā «Latgale». Liels paldies! Tagad man ir svarīgi izlemt par pastāvīgu dzīvesvietu šeit vai doties kaut kur citur, jo dzimtenē nav kur atgriezties. Mariupoli no bombardēja.

Māsas **Ludmila** un **Alīna** ieradās no Harkivas apgabala. Ukrainā viņas strādāja sabiedriskās ēdināšanas jomā.

– Šeit strādājam no maija sākuma, vietu ieteica mūsu sociālā darbiniece. Atnācām, parunājām ar Aleksandru un uzreiz nolēmām palikt, citus priekšlikumus jau neizskatījām. Sākumā, kad ieradāmies Latgalē, dzīvojām Čornajas pagastā un bija grūtības nokļūt uz darbu. Tad Aleksandrs nodrošināja mums mašīnu, lai mēs varētu tikt uz darbu patstāvīgi, par ko esam viņam ļoti pateicīgas! Arī ar darba apstākļiem esam ļoti apmierinātas. Pašlaik esam pārcēlušās uz pilsētu. Pie Rēzeknes jau pieradām, tā ir tāda neliela un klusa. Paldies pilsētas pašvaldībai par palīdzību – ļāva atgūties, apdzīvoties, palīdzēja atrast darbu un mājokli. Diemžēl mājās atgriezties vēl nevarēsim, – tur viss ir sabombardēts... Kas notiks ar Harkivu, nav zināms. Tagad mums ir uzdevums atrast pastāvīgu mājokli jūsu pilsētā.

Sereis TIMOFEJEVS

